

PRESENTACIÓ

El curs 1992-1993 ha estat el primer del segon mandat del Consell Permanent de l'Institut elegit segons els Estatuts i el Reglament de 1989. Amb l'excepció del càrrec de tresorer —per al qual ha estat escollit el doctor Antoni Serra i Ramoneda—, el nucli electiu del dit Consell ha estat format per les mateixes persones que formaven el Consell anterior, per bé que els càrrecs de cadascuna —llevat del de president— no han estat els mateixos. Això fa pensar d'antuvi que, en elegir-los, el Ple de l'Institut abonava l'actuació del primer Consell i aprovava el programa d'aprofundiment de la reforma de l'Institut sota el qual es presentava a la reelecció. Aquest programa responia a la convicció que durant el primer mandat només s'havia iniciat el *rodatge* de la institució renovada i que tant en l'ordre intern com en el de les relacions amb l'exterior calia un esforç de reflexió, un treball d'introspecció, de prioritització dels objectius científics i d'adequació als recursos que l'Institut d'Estudis Catalans tenia a la seva disposició.

Aquest és el sentit que tenen algunes de les propostes presentades al Ple pel Consell Permanent durant l'any acadèmic 1992-1993, sumàriament ressenyades en aquest ANUARI. En refereixo, en primer lloc, a la ponència «Sobre el paper de l'IEC en la recerca científica. Activitat de les seccions i de llurs membres», ponència que ha estat vivament

debatuda i que serà objecte d'una pròxima publicació dins la sèrie «Debats de l'Institut d'Estudis Catalans». Mogut per aquest mateix afany de millorament intern, el Consell Permanent contractà els serveis d'una firma especialitzada en auditories mercantils per tal que informés sobre aspectes organitzatius, laborals, administratius i fiscals de l'estructura i el funcionament de l'IEC. Els informes resultants de les enquestes efectuades per la firma susdita seran posteriorment sotmesos al coneixement del Ple i aplicats si aquest ho estima pertinent. Un tercer punt que hom pot incloure en la línia de prioritització de determinades tasques científiques ha estat la proposta feta pel Consell Permanent i acceptada pel Ple de donar la màxima acceleració possible als treballs de la Secció Filològica conduents a la publicació, en un termini breu, del nou *Diccionari general de la llengua catalana*. Per a la realització d'aquesta obra —tan esperada pel país, i que constitueix un dels objectius primordials de l'Institut—, hom ha comptat amb una subvenció especial de la Generalitat de Catalunya.

Una vegada destacats aquests tres punts —debat introspectiu, informe de l'empresa auditora i acceleració dels treballs del *Diccionari*—, la meua «Presentació» ha de consistir només en un breu comentari dels apartats que integren l'ANUARI.

Hi trobareu, a les primeres pàgines, la lliçó inaugural del curs 1992-1993, a càrrec del doctor Salvador Alegret «Sobre senyals, sensors i altres aspectes de l'anàlisi química», que demostra la importància de la feina iniciada l'any 1985 per un grup de recerca creat en el si de la Secció de Ciències, feina que, malgrat les dificultats per a bastir una política catalana de recerca científica i tècnica, permet d'afirmar que en el camp específic de la informació analítica la recerca es troba a Catalunya «mínimament consolidada» i que «si bé és encara incipient en molts aspectes, comença a tenir un reconeixement internacional».

Segueix a continuació el resum dels plens celebrats durant l'any, amb menys concurrència de la que seria desitjable i és estatutàriament preceptiva per als membres numeraris. Els plens, que comporten la màxima representació de l'Institut, no són únicament unes reunions per a tractar afers de tràmit o qüestions d'interès merament corporatiu, sinó que han estat pensats com a possibles ocasions per a debatre temes importants que sovint transcendeixen la mateixa corporació. N'és un bon exemple el Ple dedicat a «Les lliçons de Maastricht», en el qual els senyors Muns i Gasòliba analitzaren, respectivament, la naturalesa d'aquells acords comunitaris i les possibles repercussions en els Països Catalans.

Pel que té de reflex de la projecció internacional de l'IEC en el camp humanístic, mereix també ésser destacat l'«Informe sobre la Union Académique Internationale» elaborat pel doctor Manuel Mundó, on són examinats els diferents programes d'estudi i recerca en els quals participen membres de les seccions Històrico-Arqueològica, Filològica i de Filosofia i Ciències Socials.

Pel que fa a novetats entre el personal acadèmic, l'ANUARI recull la incorporació a l'Institut de disset membres numeraris i el pas a emèrit d'onze membres per haver assolit l'edat reglamentària. Tant dels uns com dels altres, en trobareu en aquestes pàgines una breu biografia. Potser sigui oportú de recordar ací que el pas a l'emèritatge no implica la pèrdua automàtica de la condició de membre actiu de l'Institut, sinó que, com diu el Reglament, els emèrits són exonerats de tota obligació, però mantenen tots llurs drets, àdhuc el d'ocupar llocs de govern dins l'Institut. Actualment, són trenta-tres els membres emèrits, i, de fet, entre ells són nombrosos els qui al Consell Permanent, a les seccions, a les societats filials o en altres llocs tenen funcions de govern o de representació com a membres de l'Institut. Les úniques i irreparables baixes, doncs, són les motivades per defunció. Durant l'any acadèmic que estic comentant, la mort se'ns ha endut Joan Fuster i Ortells i Lluís Casassas i Simó, membres, respectivament, de la Secció Històrico-Arqueològica i de la Secció de Filosofia i Ciències Socials. Els parlaments que, en sengles sessions necrològiques, han glossat diversos aspectes de la personalitat de cadascun dels finats, figuren també en aquest ANUARI.

El lector que vulgui conèixer més detalls de la vida corporativa de l'IEC, trobarà en aquestes pàgines la relació completa de membres (numeraris, emèrits, supernumeraris i corresponents) de cada secció. Hi trobarà el pressupost, que, malgrat els nivells assolits, limita seriosament les possibilitats de l'Institut com a centre de recerca; els convenis de col·laboració signats amb entitats diverses, deu dels quals ho foren durant l'any que comentem; els actes —repetits una vintena de vegades— de donació de llibres, procedents dels fons antic o actual de l'Institut, a biblioteques, arxius i museus escampats per tota la geografia dels Països Catalans; el protagonisme de l'Institut en l'organització del Congrés Internacional d'Arqueologia Clàssica, de Tarragona, i del Simposi Internacional d'Història de la Farga Catalana, celebrat a Ripoll. No podia mancar en aquest ANUARI la nòmina de les vint-i-quatre societats filials de l'Institut —col·lectiu que agrupa més de cinc mil professionals i científics de diferents disciplines—, la darrera de les quals fou acollida com a filial pel Ple del mes d'octubre de 1992. Hi figura també la llista dels representants de l'IEC en altres institucions —tres d'internacionals, dues d'estatals i

quaranta d'àmbit català— que palesa com és d'espessa la xarxa de les relacions institucionals de l'Institut. El present *Anuari* es clou amb la nòmina del personal tècnic i administratiu de la casa, que garanteix amb el seu treball el complex «dia a dia» de l'Institut.

Emili Giralt i Raventós
President